

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hercvles Prodicivs Sev Principis Jvventvtis Vita Et Peregrinatio

Pighius, Stephanus Vinandus

Coloniae, 1609

Sanctissimo. Patri. Et Domino. Gregorio. XIII. S. Rom. Et. Vniversalis.
Ecclesiæ. Pontifici. Opt. Max. Domino. Meo Clementississimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13033

teque in dolendo parentem præstiteris; sapientem & ser-
vum Christi in dolore leniendo ut præstes, omniaque à pa-
terna Dei manu cum gratiarum actione accipias, dicasque
“ cum beato Job: Dominus dedit, Dominus abstulit, sicut
“ Domino placuit, ita factum est, Sit nomen domini benedi-
“ ctum; etiam aque etiam rogamus. Deus ipse, omnis consola-
tionis auctor, consoletur nobilitatem tuam, teque indies au-
geat sua gratia, nobisque facultatem tribuat, nostram erga
te voluntatem declarandi. Quæ cum semper fuit paterna,
tuorumque commodorum cupidissima; hoc tempore eo e-
rit propensior, quo altius in animo conservabimus dulcissi-
mam memoriam amoris, quo hunc filium benedictum pro-
sequebamur. Cetera ex Nuncio nostro Groppero cognosces,
cui omnem fidem tribui cupimus. Datum Romæ apud S.
Petrum sub annulo Piscatoris, die 10. Februarii. M.D.LXXV.
Pontificatus nostri anno tertio.

Anto. Buccapadulus.

SANCTISSIMO. PATRI, ET
DOMINO. GREGORIO. XIII. S. ROM.
ET. UNIVERSALIS. ECCLESIAE. PON-
TIFICI. OPT. MAX. DOMINO. MEO
CLEMENTISSIMO.

UANTA vis sit affectus & pietatis patris erga
unicè dilectū natum, re ipsa proximis hisce die-
bus sum expertus, cum allatum fuit de præma-
tura morte charissimi mei filii primogeniti Ca-
ruli Friderici piæ memoriæ tristissimū nuncium.
quod sanè in summum me dolorem ac mœrorum coniecit.
Omnia n. statim animo meo paterno, ut in tā gravi vulnere
evenire solet, obversabantur, q̄ acerbiorē hunc casum redde-
rent. imprimis verò optima spes de eo cōcepta, & q̄ jam ætas
ejus reb⁹ gerendis apta fieret: p̄dicataq; mihi sæpius à multis
etiā principib. viris p̄clara ejus virtus atq; indoles: quib. Dei
benignitate confusus, mihi certo persuaserā, eū non solū bacu-
lū firmū senectutis meæ futurum; verum etiā aliquādo ditio-

nibus

nibus meis, toti etiam patriæ Germaniæ, atque adeo universæ reip. Christianæ commodam utilemque operam navare posse. Quum hisce doloribus animus meus obrueretur, vixque consolationem recens istud vulnus reciperet, per opportunè eodem ferè tempore S. T. Nuncius Reverendissimus D. Gasparus Gropperus ex mandato S. T. me convenit eiusdemque S. T. non solum verbis aptissimis me consolatus fuit; sed & Breve S. T. plenum è Christiana philosophia petitis consolationibus mihi reddidit. Cujus quidem lectione animus meus non nihil erectus, cœpi mox S. T. paterno & piissimo consilio acquiescere, & me divine voluntati (cui repugnare non licet) magis magisque accommodare. Hoc autem mihi vel maximam consolationem attulit, quod filius meus etiam S. T. testimonio in Orthodoxa & Catholica fide piè & devotè in Domino obdormivit: ita ut certus sim, nihil mali illi accidisse, sed mortalem hanc vitam cum immortali (ad quam omnes aspiramus) commutasse, ac à Christo in sinum Abrahæ collocatum perpetua nunc frui felicitate. Ceterum ex hoc S. T. Brevi gratissimo animo intellexi S. T. hunc filium meum Romam advenientem multo majore honore, quam ejus ætati conveniebat, excepisse; ibi morantem paternè clementissimeque uti charissimum filium tractasse; ægrotum omni benignitate prosequutum fuisse; suos ei medicos adhibuisse, in ipsaque ægritudine sæpius ad eum visendum ivisse, nihilque prætermisisse, quod ad recuperandam pristinam valetudinem conducere ullo modo videri posset. Cumque illa nihil proficerent, morbusque ingravesceret S. T. per omnia templa & religiosas domos pro illius incolumitate Deo Opt. Max. supplicari fecisse, obituque illius pro incredibili sua humanitate graviter afflictam fuisse. id quod etiam plurimorum litteræ Roma ad me missæ cum S. T. mirifica laude testantur & confirmant. Quid verò ego S. T. pro hac tam egregia erga nos paterna voluntate, summisque collatis beneficiis retribuam, non invenio. Maximas profectò atque immortales, quod unum possum, ago gratias S. T. nihilque mihi accidere posset exoptatius, quam eam à Deo mihi facultatem concedi, quare ipsa gratum meum animum erga S. T. declarare possem. Me verò S. T. quanto possum studio, tanquam obedientissimum filium, officiosissime & devotissime commendo. Quod superest, Deum

Ff s

Opt.

Max. toto pectore oro, ut S. T. Ecclesiae suae, toti que reip. Christianae quam diutissime incolumen & felicem conservare dignetur. Dat. ex arce nostra Clivensi, vij. Id. Martii anno 1575.

Ejusdem S. T.

obedientissimus filius

Gustelmus Dux Juliae, &c.

ILLVSTRISSIMO. ET. EXCEL-
LENTISSIMO. DUCI. CLIVIAE
ET. JULIAE,

Umnocte illa, Potentissime Dux, qua divinae Majestati placitum est Illustrissimum Principem Carulum Fridericum, filium tuum, in caelestes sedes recipere; accersitus de improviso tuum, ut ipsi felicissimas illas oras, in quibus nunc sua gloria fruitur, jam jam petenti, praesto forem: cumque inspicere, non nihil allevationis tanti doloris gravitati afferre posse, quamvis ad Excellentiam tuam nulla obsequia aditum mihi facerent; tamen charitate Christiana impulsus, non dubitavi & haec ad te scribere, & veritatem ipsam fidei testimonio consignare. Nam quemadmodum clarissimum Juvenem, pro suis singularibus meritis ac virtutibus cum Italia tota, Primarii que omnes, quibus datum est illum de facie agnoscere, mirifice sunt amplexati; tum speciatim Sanctissimus noster Oecumenicus Pastor Gregorius XIII. & viventem in sinu & oculis tulit, & vita defunctum summis honoribus excoluit, sic nullius non oculi Romae in acerbissima morte maximam vim lachrymarum copiosissime profuderunt. Et quamdiu sane morbus ille duravit, nunquam nec à clero nec à ceteris religiosis viris de conti-

nenti